

4. EL CRIST DE LA PASSIÓ

Contemplem la Paraula i l'aprofundim

Judici de Pilat

Cal veure de quina manera tots dos personatges afronten la situació. Pilat està davant un gran dilema: què faig amb aquest galileu? Pilat és intel·ligent i veu que Jesús no és un “qualsevol”, fins i tot la seva esposa hi ha somiat. Està convençut que és innocent i que les autoritats jueves li estan parant una llosa. És curiós que les autoritats del Temple el presentin com un subversiu davant Pilat, com un que es fa dir Rei, i per tant va contra Roma, mentre que en el judici religiós l'han acusat de blasfem. Quanta hipocresia per part dels dirigents jueus: no poden entrar a la casa de Pilat per por de caure en la impuresa i entreguen el Just, la sang d'un innocent..., quina hipocresia! Per altra part, Pilat aspira a tornar a Roma, a ocupar un lloc destacat dins l'Imperi, i poder partir d'aquella província de Palestina. Vol fer “carrera”, i per tant vol evitar qualsevol conflicte amb els jueus. Per poder ascendir, ha de demostrar a Roma que és capaç de controlar la situació. Pilat té por del conflicte, té por de tacar la seva imatge, i al final, què fa? Es renta les mans... Jesús és conseqüent amb la seva veritat, i ell no es renta les mans de res... Ell també hauria pogut deixar-se dominar per la por i evitar el conflicte, i s'hauria alliberat de la Creu... Pilat li demana què és la veritat. I Ell calla..., perquè Ell és la veritat.

I tu com afrontes les situacions? Et deixes dur per la por o per la recerca de la veritat? A què aspirem? Quin és el teu desig? L'honestedat i la coherència o el “carrerisme”? Fixa't que no sabem quina va ser la sort de Pilat. Ha passat a la història com un covard que es va rentar les mans davant d'un crim. Si Jesús també hagués fugit del conflicte, avui no en parlariem. Potser la recerca de la veritat és el gran testimoni que podem brindar als nostres fills...

Quin judici faig del món i de les injustícies? Tinc sempre un judici de condemna, o cerco salvar la dignitat humana per damunt de qualsevol perjudici o ideologia? Cal ésser conscients que passar de tot ja és prendre part... No fer cap opció és fer una opció.

Trobada amb la seva mare

Dins la història de cada persona, hi ha una experiència fonamental: l'experiència del reconeixement, el que alguns experts anomenen “la confiança de base”. És la font de la nostra seguretat i de la nostra capacitat de confiar i d'estimar. Jesús també va viure aquesta

experiència en la relació amb la seva família, i de manera especial amb la seva mare. En la història de cada un hi ha una experiència semblant: algú ens ha reconegut, algú ens ha dit amb la seva vida que la nostra li importa.

Hem de ser mares, com a mares, hem d'aprendre molt de la força femenina i materna de Maria, que neix de les entranyes... Aquests sentiments profunds, no són simplement un moviment biològic-físic..., és quelcom de diví..., és una petjada de Déu dins el cor humà.

La Verònica, el Cirineu i els soldats romans

Què genera la persona de Jesús? Afecte (la Verònica), indignació davant la injustícia (Cirineu) i burla, befa, superficialitat (soldats). Fixa't que això continua passant avui: Jesucrist desperta en alguns la tendresa i l'afecte, a altres els mou a lluitar i a denunciar la injustícia; si bé, a molts no els diu res, i alguns se'n riuen... Per a descobrir Jesús es necessita el do de la fe, l'obertura del cor, la confiança inicial en Ell... I tu a on et situes?

Mc 14,32-42

32 Van arribar en un terreny anomenat Getsemaní, i Jesús digué als deixebles:

--Seieu aquí mentre jo prego.

33 Va prendre amb ell Pere, Jaume i Joan, i començà a sentir esglai i abatiment, 34 i els digué:

--Sento a l'ànima una tristor de mort. Quedeu-vos aquí i vetlleu.

35 S'avançà un tros enllà, es deixà caure a terra i pregava que, si era possible, s'allunyés d'ell aquella hora. 36 Deia:

-- *Abba* , Pare, tot t'és possible; aparta de mi aquesta copa. Però que no es faci el que jo vull, sinó el que tu vols.

37 Després va cap a ells i els troba dormint. Diu a Pere:

--Simó, dorms? ¿No has estat capaç de vetllar una hora? 38 Vetlleu i pregueu, per no caure en la temptació.

L'esperit de l'home és prompte, però la seva carn és feble.

39 Se n'anà una altra vegada i va pregar dient les mateixes paraules. 40 Després tornà i els trobà dormint: és que els ulls els pesaven. Ells no sabien què dir-li.

41 Va cap a ells per tercera vegada i els diu:

--Dormiu ara i reposeu! Tot s'ha acabat. Ha arribat l'hora: el Fill de l'home és entregat a les mans dels pecadors. 42 Aixequen-vos, anem! El qui em traeix ja és aquí.

Comentari

Quin és el secret de Jesús? Quina és la font d'on treu la força Jesús? De la intimitat amb el Pare. Fixem-nos que l'Evangelí de Marc posa en boca de Jesús *Abba*: és la manera com els nens hebreus comencen a balbucejant quan són nadons... I així es dirigeix Jesús al Pare..., en el moment més dramàtic de la seva vida acudeix a la gramàtica dels nadons, quan l'experiència de la confiança i la seguretat encara no és conscient, però és una necessitat vital... La fe també és confiança sense tenir-ne una seguretat absoluta... Tant de bo que també els nostres fills siguin capaços, en els moments difícils de la seva vida, de poder dir a Déu "abba", o "papa" o "mareta meva", i aquesta experiència haurà començat a la llar, en els teus braços, amb les teves carícies..., i a poc a poc haurà anat descobrint la fisonomia d'aquest Déu Pare entranyable...

La Pasión de Cristo (2004), dirigida por Mel Gibson